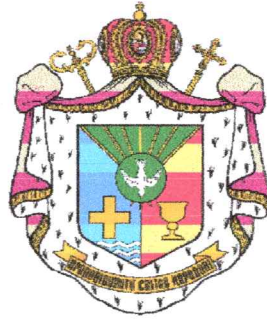

**УКРАЇНЬСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКА ЄПАРХІЯ**

вул. Зарічанська, 10/3
м. Хмельницький 29015
Україна
email: kpeparchy.ugcc@gmail.com

**UKRAINIAN GREEK-CATHOLIC CHURCH
KAMIANETS-PODILSKYI EPARCHY**

Zarichanska Street 10/3
City Khmelnytskyi 29015
Ukraine
email: kpeparchy.ugcc@gmail.com

*Аркуш 1 із 4
Вих. 103/2024*

**РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ
ПРЕОСВЯЩЕНОГО ВЛАДИКИ ІВАНА,
ЄПИСКОПА КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКОЇ ЄПАРХІЇ УГКЦ**

**Улюблені у Христі, отці, ченці і черниці, брати і сестри, дорогі діти,
усі, хто сьогодні святкує прихід Бога на землю!**

Христос Рождається!

Кожного року Різдво Христове оновлює у нас найкращі почуття віри, любові, добра, дитинної простоти, щирої радості, справжньої надії, світла і краси. Навіть у найтемніші часи лихоліть Різдво було і залишається святом. Навіть серед найбільшого горя Різдво несе радість: деколи ця радість тиха і смиренна, деколи приглушена болем, деколи гучна і співоча, але для всіх, які повірили в Христа Ісуса, Різдво – це радість.

Святий Атанасій Великий у IV столітті коротко і дуже глибоко описав суть Різдва: «Бог став людиною, щоб людина стала богом». Ісус Христос, друга Особа Божа, Єдинородний Син Отця, вічно існуючий і Вседержитель, прийняв на себе людську природу, став людиною, як ми. Не перестав бути Богом, але почав бути людиною.

«Бог став людиною, щоб людина стала богом». Ми, люди, не можемо стати богами так, як Христос став людиною. Тобто, не можемо стати богами по природі, так як Бог став людиною по природі. Але ми можемо уподібнитися до Бога по способу нашого життя. Відколи Ісус Христос прийшов у світ, помер за світ і воскрес задля нього, нам відкрився божественний спосіб життя – вічність, безболізність і блаженство раю. Ми не можемо змінити нашу людську природу на якусь іншу чи набути нову природу до нашої людської, але можемо жити у своїй людській природі так, як Бог. Бо в Ісусі Христі Бог нам це дарував. Рай – це дійсність загробного життя, але й земне життя можна прожити по-райськи, подібно до Бога. Ісус прожив земне життя від дитини у лоні Матері до віку дорослого мужа і у всьому показав красу людської природи. Живучи своє життя подібно до Ісуса з Назарету, кожен з нас стає подібним на Бога.

«Бог став людиною, щоб людина стала богом». Саме це святкуємо у Різдві. Тому це свято справді неймовірної радості. Радості від того, що Бог так полюбив нас, що прийшов у світ, ставши одним із нас. Мало того, Він прийшов у світ, знаючи, що цей світ Його зненавидить (пор. Йо 15, 18). Він прийшов у світ, щоб назвати нас друзями (пор. Йо 15, 15), попри те, що ми не завжди дружні до Нього. Стаючи одним із нас, Христос знав, що багато з нас не зрозуміють Його і знехтують Його любов'ю, але став Людиною заради нас, людей. Для нас це Добра Новина, Євангеліє. Для нас це радість Різдва.

Цього Різдва, як і все останнє десятиліття, не всі наші земляки святкують радість приходу Бога на світ у храмах та домівках, так як багато з них зустрічають Святвечір в польових окопах, у лісах, у військових частинах, у полоні, в окупації. Звісно, досвід війни і лихоліття окупації – це не вперше для українців. За останні століття чи не кожне наше покоління з тим стикалося. 24 грудня 1848 року на Косаралі Тарас Шевченко писав про долю тих, які святкують Різдво далеко від дому, в неволі:

*Надворі, бач,
Наступає свято...
Тяжко його, друже-брате,
Самому стрічати
У пустині. Завтра рано
Заревуть дзвіниці
В Україні; завтра рано*

*До церкви молитись
Підуть люде... Завтра ж рано
Зависе голодний
Звір в пустині, і повіє
Ураган холодний.
І занесе піском, снігом
Курінь – мою хату.
Отак мені доведеться
Свято зустрічати!
Що ж діяти? На те й лихо,
Щоб з тим лихом битись.
А ти, друже мій єдиний,
Як маєш журитись,
Прочитай оцю цидулу
І знай, що на світі
Тільки й тяжко, що в пустині
У неволі жити;
Та й там живуть, хоч погано,
Що ж діяти маю?
Треба б вмерти. Так надія,
Брате, не вмирас.*

Слова Тараса Шевченка, написані у навечір'я Різдва більше ста сімдесяти років тому, суголосні з теперішніми терпіннями багатьох українців. Шевченко писав про неволю у пустині як про єдину тяжкість у житті. Крім буквального значення, можна розчитати ці слова і в духовному. Жити у духовній неволі – ось, що найважче у житті, хоч, звісно, і тілесна неволя є дуже складною.

Нехай радість Різдва, в якому святкуємо прихід Бога на землю, щоб звільнити нас від усякої неволі, просвічує почуття всіх людей: добрих і злих, милосердних і жорстоких, мудрих і нетямущих, поневолених тілесно і духовно, щоб добрі стали кращими, а злі – добрішими, поневолені – вільними, а нетямущі – розуміючими.

Усім зичу радості Різдва, особливо тим, які зараз дуже страждають. Нехай будь-яке страждання сьогодні змаліє, бо Бог став людиною, щоб нам жити у Ньому.

Благословення Бога терпеливості й утіхи (пор. Рм 15, 5), що послав Сина Свого у світ, щоб Ним спасти світ (пор. Йо 3, 17), нехай буде з усіма вами у ці святкові дні і по всі дні життя!

Христос Рождається! Славимо Його!

+ Іван

+ Іван (Кулик),

Єпископ Кам'янець-Подільської єпархії

Дано в Хмельницькому,
при Катедральному храмі Різдва Пресвятої Богородиці,
у день пам'яті святого священномученика Ігнатія Богоносця,
20 грудня 2024 року Божого